

ת"פ (תל אביב) 19483-08-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

ת"פ 19483-08-23 מדינת ישראל נ'
פלוני(עציר)

לפני כבוד השופט, סגן הנשיאה רועי פרי

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד אסתי קופולוביץ

נגד

הנאשם: פלוני
ע"י ב"כ עו"ד איתן סבג ועו"ד עמית זמיר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בשתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

2. למקרא עובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם והמתלוננת הינם בני זוג נשואים ולהם ארבעה ילדים משותפים, כאשר בעת הרלוונטית התגוררו בדירתם בבני ברק.

ביום 5.8.23 בשעת צהריים, בדירה, התגלע ויכוח בין בני הזוג, על רקע יציאתה של המתלוננת מהדירה ללא ידיעת הנאשם. בעקבות הוויכוח המתואר יצא הנאשם מהדירה וחזר מאוחר יותר, באותן נסיבות שעה שהנאשם התכוון לאכול, החל זורק חמין על פלטת השבת ועל חלון המטבח, ולאחר ויכוח עם המתלוננת עזבה זו את הדירה.

באותן נסיבות, כשביקשה המתלוננת להיכנס בחזרה לדירה הנאשם סירב לפתוח את הדלת ורק כעבור 20 דקות פתח אחד מילדיהם הקטינים את הדלת והמתלוננת נכנסה לדירה.

הנאשם נכנס אחרי המתלוננת לחדר השינה. המתלוננת סירבה כי הנאשם יצפה בה עת התפשטה או אז איים עליה **שאם תצא מהבית הרב שלה לא יקבל אותה והיא לא תראה אור יום והוא יהרגה.**

עוד נטען, כי בחודש פברואר 2023, בסמוך לאחר שהמתלוננת ילדה, עלב בה הנאשם מספר פעמים וכינה אותה עצלנית, ולאור היחס האמור במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ביקשה המתלוננת ללכת לכיוון דלת הדירה, או אז תקף אותה הנאשם בכך שהדף אותה באמצעות ידיו אל הקיר.

בתאריך 25.2.23, בשעת ערב, בדירה, בעקבות כך שהמתלוננת הזמינה אוכל, איים הנאשם עליה: **"הם באים כמו גדולים, נשארים פה (תוך שהתכוון להורים שעתידים להגיע אליהם למחרת) אני זורק אותך מהבית ליד כולם בואי נראה אותך"**.

"מחר הם באים לפה, אני אשאיר אותם 10 שעות, לא נותן לך לצאת עד 00:22 בלילה, אני רוצה לראות מילה אחת מול כולם אני מעיף אותך בבעיטה משטרת יהיו פה".

"אהיה פה מהרגע שהם באים אני לא נותן לך לצאת מפה עד 00:22 בלילה מילה אחת אני זורק אותך מהחלון, מוכן שתקליטי אותי, מוכן שתגידי לרב, מוכן להכל, מוכן גם להגיד את זה לרב עכשיו... חכי ותראי מחר חכיותראי בואי בכיף, בואי נחיה ונראה, לא מלחיץ אותי שום דבר קדימה, תגידי להם מילה אני רוצה לראות".

3. בין הצדדים לא נקשר הסדר עונשי והנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות. **במהלך הצגת ההסדר הדיוני ציינה התביעה כי ההסדר הוא על דעת המתלוננת.**

4. **התובעת המלומדת** עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, הפנתה להצהרת נפגעת העבירה, המתלוננת, אשר אף העידה במסגרת הטיעונים לעונש, ולעובדה כי שוהה במקלט לנשים מוכות - **ראו ת/1, ת/2**. התובעת עמדה על הנזקים הנפשיים שנגרמו למתלוננת ולילדים וחששם מהנאשם.

התובעת הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע מתחם עונשי הולם וכולל שייתן ביטוי לכך שמדובר בשני אירועים, המתפרסים על פני כחצי שנה, הנע בין 10-20 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

התובעת ציינה כי הנאשם נעדר כל הרשעות קודמות, לא עבר הליך טיפולי, ומסוכנותו כלפי המתלוננת נותרה בעינה ולא בכדי המתלוננת נמצאת כיום במקלט. התובעת ציינה כי חוות הדעת הממונה על עבודות השירות, שהוגשה לתיק, אינה ישימה כיום, משום שהנאשם עצור בתיק אחר.

התביעה ביקשה למקם את הנאשם במרכז המתחם ולהטיל עליו עונש מאסר שלא יפחת מ - 15 חודשים לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

5. **הסנגור המלומד** עשה כל שניתן לטובת מרשו. הסנגור לא ביקש להקל ראש במעשיו של הנאשם,

עם זאת ציין כי מדובר במעשים המצויים ברף חומרה תחתון כאשר האיומים הושמעו על רקע ויכוח ספונטני מבלי שהייתה לנאשם כוונה לבצעם. מדובר באיום ללא שימוש באמצעי מדגים או פוגעני והתקיפה מתבטאת בדחיפה בלבד ללא כל נזק או חבלה. אין המדובר באלימות מתמשכת או מתוכננת ואין מדובר במסכת אלימות כפי שמתוארת בפסיקה.

הסנגור הפנה לפסיקה ובתוך כך סבור כי מתחם העונש ההולם מתחיל מענישה הצופה פני עתיד. הסנגור הפנה להתנהלות המתלוננת לאורך כל ההליך תוך שציין כי בני הזוג מצויים בהליך גירושין וטען כי המדובר בתלונה מנופחת כאשר המתלוננת הגיעה לכלל הדיונים ובסופו של דבר כתב האישום צומצם לעובדות המתוארות בכתב האישום המתוקן.

הסנגור הטיח במתלוננת את הדברים בעת עדותה בבית המשפט, במהלך הטיעונים לעונש, תוך שהפנה לפרוטוקול המעצרים (1/ו) ולדבריה של המתלוננת בבית המשפט - מ"ת 19449-08-23 מיום 21.12.23 החל משורה 7 ואילך, לפרוטוקול מיום 25.10.23 ולפרוטוקול בתיק העיקרי מיום 20.12.23 ולדבריה של המתלוננת בבית המשפט החל משורה 16 ואילך: "תמיד היו לנו ריבים בזוגיות. הטוען הרבני גרם לי לשקר ולנפח...".

הסנגור הפנה עוד להודעתה של המתלוננת במשטרה - ראו 2/ו.

מטעם ההגנה העיד **מר שאול פסטרניק** אשר השכיר את דירתו לנאשם ולמתלוננת וסיפר על שיחותיו עם המתלוננת בהקשר לתלונתה בתיק זה.

הסנגור הפנה לכך כי הנאשם נעדר כל עבר פלילי, נותן את הדין לראשונה בחייו, בן 28 ואב לארבעה ילדים קטינים כאשר לאורך השנים היה מפרנס יחיד ועומד כיום בהליך גירושין קשה. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית כאשר הוריו עובדי ציבור ואחיו משרת בקבע והאירוע מבחינתם זר ומביך. הנאשם גדל בסביבה חילונית ונישא למתלוננת בגיל 19, בעת שירותו הצבאי, כאשר אורח החיים החרדי גרם לשניהם קשיים בזוגיות.

הנאשם שהה במעצר ממש 15 ימים ולאחר מכן תקופה ממושכת של כ - 5 חודשים באיזוק אלקטרוני ובהמשך שהה בתנאים מגבילים. הנאשם הודה בפתח משפטו, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה וחסך בזמן שיפוטי ניכר. הסנגור ביקש לאור תקופת המעצר והתנאים המגבילים וכלל הטעמים שציין, למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם ולהסתפק בענישה הצופה פני עתיד. הסנגור הסתייג מתוכן הדברים שאמרה המתלוננת באולם ואיחל לבני הזוג שיצליחו להיות הורים טובים לילדיהם.

6. **הנאשם בדברו האחרון** הביע צער על מעשיו, ציין כי היום קשה לו להבין כיצד הדברים נעשו בכלל והוא בטוח כי לא יחזרו לעולם. הנאשם ציין כי מעת שחזר הביתה בני הזוג השתדלו להתמיד בטיפול השבועי, וליישם את כל מה שלמדו וצר לו מאוד כי הדברים לא צלחו.

דין והכרעה

7. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירות, הערך המוגן שבבסיסן, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת.

מעשיו של הנאשם מלמדים על חומרה, במעשיו כלפי המתלוננת, אם ילדיו, תוך זלזול בה, השלכת האוכל שהכינה לשבת על פלטת השבת וחלון המטבח, סירוב הכנסתה של המתלוננת לדירה המשותפת, עד שאחד מילדיהם הקטינים פתח עבודה את הדלת ובהמשך איום קשה שהפנה הנאשם כנגדה, כי לא תראה אור יום והוא יהרוג אותה.

הנאשם אף ביקש להשפיל את המתלוננת עת רצה לצפות בה עת היא מתפשטת, בניגוד לרצונה.

אליבא דאישום הנוסף, עלב הנאשם במתלוננת, ובאירוע שאירע בחודש פברואר 2023 תקף אותה שלא כדין בכך שהדף אותה באמצעות ידיו אל הקיר וביום 25.2.23 איים כי יזרוק את המתלוננת מהבית, איים כי יעיף אותה בבעיטה וכי ישליך אותה מהחלון.

הערכים המוגנים הינם ערכים של שלמות הגוף והנפש כאשר לעבירות אלימות בתוך המשפחה, או בתוך התא הזוגי נודעת משמעות מיוחדת המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה של עבירות מסוג דא.

הטעמים לחומרה נעוצים בעובדה כי מדובר בתקיפה בתוך תא סגור או מערכת זוגית סגורה, המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה ומצבה של המתלוננת כאשר היא קרועה בין מצב של אלימות לבין רצון לגונן ולשמור על התא המשפחתי והזוגי, לצד הנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים, בעיקר מתחום הרגשי והנפשי הנלווים לעבירות מסוג דא - ראו בין היתר **רע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני** (26.1.12) והפסיקה הרבה המצוטטת שם.

בית המשפט העליון שב וקבע כי לאור נפיצותן של עבירות אלה והגורמים הייחודיים הקיימים בעבירות אלימות במשפחה, או אלימות במערכת זוגית, תוך הצורך להגן על קורבנות האלימות, נדרשת ענישה הולמת ואף החמרה בענישה - ראו בין היתר **רע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07).

בית המשפט העליון שב ועמד על הקלות הבלתי נסבלת של ביצוע עבירות אלימות בתוך המשפחה - ראו, בין היתר: **רע"פ 1529/23 שמלה נ' מדינת ישראל** (15.03.2023).

אכן, כפי שטען הסנגור, אין המדובר באיומים שלוו באמצעי מדגים או באמצעי פוגעני, עם זאת אין להקל ראש באיומיו של הנאשם כלפי המתלוננת, איום בהריגתה, גירוש מהבית וזריקתה מהחלון.

אשר לעבירת האלימות הפיזית המדובר באלימות ברף שאינו גבוה, תקיפה שהתבטאה בהדיפת המתלוננת אל הקיר, ללא חבלה.

עם זאת, מעשיו של הנאשם פגעו והשפיעו קשות על המתלוננת, המתארת בהצהרת נפגעת העבירה **(ת/1)** כי היא סובלת מפוסט טראומה, דכאון קליני, פחד וחשש מפניו של הנאשם, תוך שנאלצה לעזוב את הדירה למקלט **(ת/2)**.

המתלוננת אף התייצבה לשיבת הטיעונים לעונש ועמדה על הטראומה שחוותה בצל מעשיו של הנאשם, התקפי חרדה, סיוטים ופחד, ההשפעה על הילדים הקטינים לצד הנזק הכלכלי.

8. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, הנזקים ופוטנציאל הנזק, בעטים של מעשיו של הנאשם, לצד מדיניות הפסיקה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם עונשי הולם למעשיו של הנאשם, **הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית.**

ראו, בין היתר: **רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל** (01.03.2020); **רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל** (14.03.2019); **רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל** (14.10.2018); **רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל** (02.05.2016); **עפ"ג (תל-אביב) 11523-06-20 פלוני נ' מדינת ישראל** (30.07.2020); **עפ"ג (תל-אביב) 59375-06-20 פלוני נ' מדינת ישראל** (28.07.2020).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

9. הנאשם בן 28, בהליכי גירושין, אב לארבעה ילדים קטינים.

הנאשם הודה בפתח משפטו, חסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית, בזמנם של עדי התביעה ובעיקר חסך בהעדת המתלוננת, שלנתון זה יש ליתן משקל של ממש בתיקים מסוג דא.

אמנם, התביעה העידה את המתלוננת במסגרת הטיעונים לעונש, עם זאת הדבר לא היה ביוזמתו של הנאשם וההגנה לא ביקשה, מראש, לחקור את המתלוננת על הצהרתה בהתאם לחוק זכויות נפגעי עבירה.

עברו של הנאשם נקי ללא רבב, כאשר הנאשם שהה במעצר ממש משך 15 ימים ולאחר מכן כ- 5

חודשים באיזוק אלקטרוני ובהמשך בתנאים מגבילים.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע צער.

10. לתיק הוגשה הודעה מאת שירות המבחן, בחודש אוגוסט 2024, לפיה לאור מעבר הנאשם להתגורר בנתיבות הועבר הטיפול בו לשירות המבחן בבאר שבע ובשל רשימת המתנה ועומס פניות ביקש השירות את דחיית הדיון לחודש דצמבר 2024.

בחודש דצמבר 2024 עדכן שירות המבחן כי פגש בנאשם, עם זאת הליך האבחון עמו לא הושלם שכן נעצר בתיק אחר. כמו כן, השירות לא נפגש עם המתלוננת.

לתיק הוגשה חוו"ד מאת הממונה על עבודות השירות, לפיה הנאשם מתאים לריצוי מאסר בדרך זו.

11. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, בהינתן כלל הטעמים הצריכים לעניין ובתוך כך הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובין היתר, העובדה כי הנאשם כיום עצור בתיק אחר ומשכך חוות דעת הממונה על עבודות השירות אינה ישימה עוד, נטילת אחריות וחסכון בזמן שיפוטי ניכר, עברו הנקי של הנאשם, התקופה בה שהה במעצר, במעצר באיזוק אלקטרוני ובתנאים מגבילים, דברי המתלוננת והצהרת הנפגעת שהוגשה על ידה ומנגד טיעוני ההגנה והמסמכים אליהם הפנתה - ס/1, ס/2, הסיכון והחשש מפניו של הנאשם, העובדה כי המתלוננת כיום מצויה במקלט, בהעדר טיפול מצד הגורם המקצועי הוא שירות המבחן, מצאתי, **לא בלי התלבטות**, למקם את הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי בתיק זה.

12. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 120 ימי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי המעצר לפי רישומי שב"ס.

2. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירת אלימות או איומים.

3. פיצוי למתלוננת, ע"ת 3, בסך של 4,000 ₪ אשר ישולמו עד ולא יאוחר מיום 9.3.25.

ניתן לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין, לחשבון המרכז לגביית קנסות ברשות האכיפה והגבייה, באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי; באתר המקוון www.eca.gov.il; במזומן בכל סניפי בנק הדואר או באמצעות מוקד השירות הטלפוני, בטלפון 073-2055000.

צו כללי למוצגים: ככל שישנם בתיק זה - יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים, מ"י/מ"ת, הפיצוי יקוזז מההפקדה הקיימת, בהסכמת ההגנה, וככל שתיוותר יתרה תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

לתשומת לב מפקד ביס"ר אוהלי קידר לבקשת הנאשם להישאר באגף התורני בתקופת המאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו, בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"ה, 15 ינואר 2025, במעמד הצדדים.